

[Peter Hansen-Nord]

Hele ideen om sagligheden i debatten synes jeg hr. Martin Glerup ser rimelig stort på. Jeg synes, hr. Martin Glerup er meget, meget progressiv i sin ordførertale. Udtryk som, at landbruget hælder sprøjtemidler ud over jorden, og andre elementer af usaglighed i hr. Martin Glerups indlæg får mig på tallerstolen. Jeg er lige ved at sige, at miljøministerens indlæg var mere forstående over for problemet sammenlignet med hr. Martin Glerups indlæg.

På det niveau, vil jeg sige til hr. Martin Glerup, vil vi ikke gå videre ind i debatten, men blot minde hr. Martin Glerup om det spørgsmål, hr. Martin Glerup selv har stillet igennem udvalget til sundhedsministeren omkring det danske drikkevand. Sundhedsministeren har bl.a. svaret, at sammenlignet med andre lande har Danmarks drikkevand en meget høj kvalitet. Man kan derfor ikke sige, at forekomsten af giftstoffer og miljøfremmede stoffer i grundvandet giver anledning til problemer, når der er fundet pesticidrester i ca. 6 pct. af borerne. Sundhedsministeren skriver endvidere, at kravet til kvaliteten af drikkevand er fastsat så restriktivt, at der – så vidt vi i dag ved – skal betydelige overskridelser til, før en sundhedsskadelig effekt kan registreres.

Det svar har hr. Martin Glerup selv fået, og jeg vil bede hr. Martin Glerup om at læse det, for jeg er klar over, at hr. Martin Glerup eventuelt ikke har læst det inden ordførertalen i dag.

Men Danmark har altså sammenlignet med andre lande en meget høj kvalitet af drikkevand.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):

Jeg forstår, at den dagsorden, som hr. Martin Glerup foreslog, er regeringens. Så har den jo nok også været forhandlet – sådan må man jo sige om den her regering – blandt regeringspartierne.

I den forbindelse vil jeg høre miljøministeren om, hvad der ligger i udtrykket, at det offentlige skal gå forrest.

Om betragtningerne i forhold til EU og pesticiddirektivet og grundvandsdirektivet vil jeg spørge miljøministeren, om det, der står i regeringens dagsorden betyder, at man vil modsætte sig eventuelle forringelser af beskyttelsesniveauet, og om man vil fastholde de restriktive

grænseværdier i drikkevandsdirektivet – netop de to ting, som er nævnt i vores dagsorden.

Jeg vil også spørge miljøministeren om, hvad i alverden det, der står om afgifter, betyder. Jeg er ikke i tvivl om, hvad der er brug for. Et eller andet sted må det vel også være sådan, at det er miljøministeren heller ikke. Der er brug for afgifter, og der er brug for snart at få taget en beslutning om, hvordan sådan et afgiftsforslag konkret skal se ud. Jeg forstår på dagsordenen, at i forhandlingen skal man fremme hensynet til adfærdsændringer. Jamen meningen er vel, at der skal komme noget ud af de forhandlinger på et tidspunkt, og at vi skal have vedtaget en afgift. Eller hvordan skal det her forstås?

Jeg vil simpelt hen gerne have en forklaring fra miljøministeren. Når og hvis miljøministeren får denne dagsorden hjem, hvad betyder det så rent konkret? Skal vi have en afgift, eller er der en usikkerhed om, at vi skal have en afgift? Der er jo også andre afgiftsforslag, og i SF har vi undret os lidt over, at vi endnu ikke er blevet inviteret til forhandlinger om afgifter i forhold til erhvervslivet. Jeg vil spørge miljøministeren, om han måske kunne løfte lidt af sløret for, hvornår SF bliver inviteret til de forhandlinger, som vi er blevet lovet og inviteret til, da den del af skattereformen blev vedtaget.

Miljøministeren (Svend Auken):

Jeg vil gerne med det samme svare på hr. Gades spørgsmål, for jeg tror, det er vigtigt for afklaringen og af hensyn til de efterfølgende ordførere, at man kender regeringens holdning og kender regeringens vurdering af situationen på baggrund af den dagsorden, som regeringsordførerne her har fremsat i fællesskab.

Det første spørgsmål fra hr. Gade gik på, hvad der ligger i udtrykket, at det offentlige skal gå forrest. Der ligger det, som jeg sagde i min svartale på forespørgslen, at hvis man ønsker, at det private erhvervsliv og herunder jo ikke mindst landbruget skal bidrage til en halvering af miljøbelastningen fra kemiske sprøjtemidler, så er det vigtigt, at det offentlige foregår det private med et godt eksempel.

Det vil sige, at eksempelvis statsskovvæsenet, statsbanerne eller kommunernes naturforvaltninger går forrest med hensyn til enten at undvære eller i hvert fald reducere anvendelsen af kemiske sprøjtemidler til et absolut mi-